

Mesih'in Örnek Dersleri

04 Bir Hardal Tanesine Benzer

Matta 4:17 O günden sonra İsa şu çağrıda bulunmaya başladı: “Tövbe edin! Çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı.”

İsa, bu sözleri söylediği zaman, kalabalıkların büyük ilgisini çekti. Yahudiler, kendilerini İsrail'i işgal ettiği için nefret ettikleri Romalılardan kurtaracak Mesih'i bekliyordu. Yahudilere göre Mesih, günahattan kurtarıcı olmayacaktı. Onlara göre Mesih, İsrail'i evrensel imparatorluk yapan bir prens olacaktı. Bu prens, Yerusolim'i, yani Kudüs'ü, evrensel Yahudi krallığının başkenti yapacaktı. Yahudiler zengin ve onurlu olacaktı. Nitekim İsa, “Göklerin Egemenliği yaklaştı” söylediği zaman, Yahudiler kişisel ve ulusal itibar, zenginlik ve güç bekliyorlardı.

Orijinal Grekçede, egemenlik kelimesi “basileia”dır. Basileia kelimesi krallık olarak da çevrilebilir. Kutsal Kitap çevirisini yapanlar aslında egemenlik kelimesini seçmekle iyi yapmışlar. Çünkü İsa'nın bahsettiği basileia, dünyasal bir krallık değildi. İsa, Tanrı'nın Egemenliğinden bahsediyordu.

Allah'ın Egemenliğinde, hizmeti motive eden ilke sevgidir. Kurallara, Allah'a olan saygı, takdir ve sevgi yüzünden itaat edilir. Zorlamaya gerek yoktur.

Tanrı'nın Egemenliği, her zaman gözle görülür değildir. Tanrı'nın ilkeleri nerede uygulanırsa, Tanrı'nın Egemenliği oradadır. Tanrı'nın Egemenliği kalbimizde yerleşiktir, çünkü sevgiden kaynaklanan hizmet orada başlar.

Luka 11:20 Ama ben cinleri Tanrı'nın eliyle kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.

Bu ayette İsa'nın söylediği egemenlik, cinlerden özgür, serbest bir kalple Allah'a hizmet verebilecek bir itaattir. Allah'ın ilkeleri, bu krallıkta hâkimdir.

Böylece İsa, Yahudileri, Kendi öğrencilerini dahil, hayal kırıklığını uğratacaktı. Çünkü bahsettiği krallık düşündükleri gibi bir krallık değildi.

Çok Yahudi ve Hristiyan, Allah'ın bu dünyada İsrail'i güçlü bir imparatorluk yapmasını bekliyor. Amerika Birleşik Devletleri başkanı Donald Trump, Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıdığı zaman, galiba çok kişinin aklında bu kavram desteklenmiştir. Ancak onlar da, Ferisiler ve İsa'nın öğrencileri gibi hayal kırıklığına uğrayacaklar çünkü bugünkü İsrail evrensel krallık olmayacaktır. Ferisiler ve İsa'nın öğrencileri nasıl Kutsal Yazılar'ı yanlış anladılarsa, çok Yahudi ve Hristiyan da bugün Kutsal Yazılar'ı yanlış anlıyorlar.

Pek fazla girmek istemiyorum bugün çünkü zamanımız kısıtlıdır. Ancak bu konuda üç ayete bakalım.

Yeremya 7:7 burada, sonsuza dek atalarınıza vermiş olduğum ülkede kalmanızı sağlarım.

Bugünkü Yahudiler ve Hristiyanların çoğu, bu ayeti okuyunca, Allah sözünü tutarak İsrail'e 1948 yılında Filistin'i verdi ve İsraililer, sonsuza dek bu toprakların onların olacağını düşünüyorlar. Rab söyledi değil mi? Yalan mı söylüyor Allah? Olamaz. O zaman böyle olacak, değil mi? Bir önceki ayeti okuyalım.

Yeremya 7:6 yabancıya, öksüze, dula haksızlık etmez, burada suçsuz kanı akıtmaz, sizi yıkıma götüren başka ilahların ardınca gitmezseniz,

Rab, vaat üzerine bir şart koydu arkadaşlar. Bir şart var. Ferisiler İsa'nın döneminde bu şartlara önem vermediler ve bugünkü Yahudiler ve Hristiyanlar da aynısını yapıyorlar. İsraililer şarta uydular mı? Uymadılar. İsa ne söyledi?

Luka 13:35 "Bakın, eviniz ıssız bırakılacak! Size şunu söyleyeyim: 'Rabb'in adıyla gelene övgüler olsun!' diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz."

Yahudiler, Mesih'i reddettikleri zaman bütün ulusal büyüklük vaatlerini terk ettiler ve vaat geri gelmeyecek. Tamam, Yahudiler Filistin'de oturuyor. Ancak bu Rabb'in verdiği vaat sayesinde değildir. Şartları yerine getirmediler ve getirmiyorlar. Şeytan, Ferisiler'in dikkatlerini, İsa ve Tanrı'nın ruhsal Egemenliğinden, nasıl ulusal büyüklüğe çektiyse, bugün de, Amerika'daki Hristiyanların ve Yahudilerin dikkatlerini modern İsrail'in ulusal büyüklüğüne çekiyor ve onları kandırıyor. Amerika'nın İsrail'i desteklemesinin sebeplerinden biri, Kutsal Kitap'ı yanlış yorumlamalarıdır.

Bu konuda yeter bugün için.

İsa'yı dinleyen çok kişi şöyle düşünüyordu: İsa, sen bir krallıktan bahsediyorsun ancak seni takip eden insanlar, sayıda çok azdır. Senin takipçilerin önemli bir şey olamaz. Gücünüz yok. Paranız yok. İtibarınız yok. Aranızda önemli, etkili kişi yok. Hepsi alt sınıftan geliyorlar. Biz böyle bir onursuz gruba katılamayız. Ünümüzü bozmak istemiyoruz.

Böylece kalabalıklar İsa'yı ve takipçilerini hor gördüler. Bunun üzerine İsa şöyle söyledi:

Matta 13:31 İsa onlara bir benzetme daha anlattı: "Göklerin Egemenliği, bir adamın tarlasına ektiği hardal tanesine benzer" dedi.³² "Hardal tohumların en küçüğü olduğu halde, gelişince bahçe bitkilerinin boyunu aşar, ağaç olur. Böylece kuşlar gelip dallarında barınır."

İsa'nın döneminde ekilen tohumlardan, hardal çekirdeği en küçüğüydü. İsa, "ağaç olur" dediği zaman boyundan bahsediyordu. Hardal tohumu, buğday ve arpa tohumundan küçük olduğu halde 2 ya da 4 metreye kadar büyüyebilirdi. Dalları 3 santim çapında olabilirdi.

İsa konuştuğu zaman, gerçekten de Kendisini takip eden çok az kişi vardı. Ancak bu küçük gruptan, büyük bir din çıkacaktı. Bu din, nasıl yayılacaktı? Savaş ile mi yayılacaktı? Hayır. İsa şöyle söyledi:

Yuhanna 18:36 İsa, “Benim krallığım bu dünyadan değildir” diye karşılık verdi.
“Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edilmemem için savaşlardı. Oysa benim krallığım buradan değildir.”

Maalesef, tarih boyunca birçok sözde Hristiyan, Tanrı'nın Egemenliğini savaş ve politika ile ilerletmeye çalıştılar. Pek çok savaş ve korkunç katliamlar onların aracılığıyla oldu. Hâlâ birçok Hristiyan dünyasal krallıktan bahsediyor ve politikayı ve savaşı araç olarak kullanmaktan çekinmiyor. Bu yüzden haklı olarak birçok Türk'ün, Hristiyanlığa karşı önyargıları var. İsa'nın ve bahsettiği Tanrı'nın Egemenliğinin ünü savaş ve politika yapanların eylemleriyle lekelenmiştir.

Bu ülkede de, Hristiyan olmayan, kendi dinlerini savaş ve politika ile ilerletmeye çalışanlar var ve kendi dinlerini lekeliyorlar.

İsa, dünyasal krallıkların ilkelerinden şu sözlerle konuştu:

Markos 10:42 İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Bilirsiniz ki, ulusların önderleri sayılanlar, onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de onlara ağırlıklarını hissettirirler.⁴³ Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun.⁴⁴ Aranızda birinci olmak isteyen, hepinizin kulu olsun.⁴⁵ Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fide olarak vermeye geldi.”

Dünyasal krallıklarda, ileri gelenler başkalarını denetlemek istiyorlar ve onlardan hizmet ve onur almak istiyorlar. Liderler, güç tutmak için insanların vicdanlarını zorluyorlar. İsa'nın ilan ettiği krallıkta ise ileri gelenler, en çok hizmet verenlerdir.

Dünyasal krallıklarda, esaslı oluşturan gerçek ilke kibirdir. Bu kibir, çeşitli yollarla kendisini gösteriyor.

Kibrin kendisini gösterdiği bir yol, ırkçılıktır. “Bizim ırkımız sizinkinden üstündür. Biz bir numarayız siz de ikinci sınıfsınız” derler.

Kibrin kendisini gösterdiği başka bir yol, savaştır. “Biz daha güçlüyüz. Bizim ordumuz sizinkinden kuvvetlidir. Biz sizi sporlarda bile yenebiliriz” derler. Kibir böyledir.

Kibir, buyruk vermek istiyor, başkaları tarafından hizmet edilmek istiyor.

Kibir ilkesinin, Tanrı'nın Egemenliğinde yeri yoktur.

Dünyasal krallıklarda, doğruluğu sağlamak için bile mahkemeler ve polis de gerekiyor çünkü itaat etmek herkesin yüreğinden gelmiyor.

İsa'nın söylediği egemenlik bir silahlı ordu değildir. Kılıçla, tankla, tüfekte donatılmış bir asker grubu değildir. Başkalarını ezecek bir güç değildir. Doğal olarak insanlar bencildir. Fakat Rab bizi değiştirebilir. Kutsal Kitap bunu açıkça söylüyor:

2. Korintliler 5:17 Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur.

Bu yeni yaratık, Rabb'in yarattığı şey. Bu, bizim kişisel geliştirme yöntemleriyle yaptığımız bir şey değildir. Bir tohum nasıl büyüyor? Tohum içinde, Rabb'in Kendisinin yerleştirdiği hayat ilkesi var. Fakat tohum kendisine bırakılırsa büyüme gücü yoktur. Kendisinin tohuma koyduğu hayatı yalnız Yaratıcı çıkarabilir. Allah'ın gücüyle her tohum büyüyor, her bitki gelişiyor.

Ruhsal hayat böyledir. Biz günahlarımızda ölüyüz. Fakat, İsa'yı Rab ve Kurtarıcı olarak kabul edersek Allah yeni bir hayat ilkesini yüreğimize koyar. O zaman kalbimize Kendisinin koyduğu hayatı canlandırır. Tohum büyür ve sonunda doğruluk meyvesini verir.

Yüreğimize dikilen tohum gözle görülmez. Ancak içinde sonsuz yaşam vardır. Dikilen tohum, davranışı kaba, görünüşü basit veya tiksindirici basit bir kişide olabilir. Ancak, yere ekilen tohum soğuk, kara, kaba toprakta nasıl kalıyorsa ve sonunda tohumdan çıkan bitki nasıl büyüyüp meyve veriyorsa, kalplerde ekilen tohum da aynen öyle meyve verecek. Aynı şekilde, biz kaba birinin kalbinde dikilen tohumu göremeyiz ve notunu veremeyiz. Sadece Rab kişinin kalbini bilir.

Tohum, hardal tanesi gibi oluyor. Küçük. Ancak büyüyecek. Meyvesi doğruluk olacak. Doğruluğun ödülü sonsuz yaşamdır. Sonsuz yaşam ne kadar büyüktür!

Bu kavram bireyler için, gruplar için geçerlidir.

Siz bana, "Melek Hanım, din grubunuz çok küçüktür ve aranızda önemli kişi yok. Nasıl olabilir ki Yüce Allah size dünyanın duyması gereken bir mesajı verdi? Olamaz. Rab, daha önemli, daha büyük araçları kullanıyor" diyebilirsiniz. Cevabım İsa'nın cevabıdır. "Hardal, tohumların en küçüğü olduğu halde, gelişince bahçe bitkilerinin boyunu aşar, ağaç olur. Böylece kuşlar gelip dallarında barınır."

Bizim işimiz yeni bir politika sistemi kurmak ya da mevcut hükümetleri karıştırmak, değiştirmek değildir. Bütün dünyanın hükümetleri İsa'nın gelişiyle yok olacak zaten. O, Rabb'in işidir. Bizim işimiz savaşlar ve zorlamalarla İsa'nın krallığını ilerletmek değildir. İsa'nın krallığı, Tanrı'nın Egemenliği öyle değildir. İsa barış prensidir. O'nun egemenliği sevgi üzerinde kuruludur. Bizim işimiz kendi mezhebimizi dünyanın gözde bir mezhebi yapmak değildir. Bizim işimiz, İsa'nın gelişinden hemen önce bu son zamanlarda hakikat tohumlarını insanların kalplerine ekmektir. Bizim işimiz, İsa'nın ikinci gelişinin yakın olduğunu ilan etmek ve insanları bu olay için hazırlamaktır. Bu bir politika işi değil, ruhsal bir iştir.

Dikilen tohumları belki siz görmüyorsunuz. Biz alçak ve önemsiz gözüyoruz size. Olsun. Ancak Rabb'in gününde, meleklerini ekini biçmeleri için gönderdiği günde, bu küçük tohumlardan çıkan doğruluk meyvesi bol ve şaşırtıcı olacak. O gün siz hangi tarafta olacaksınız? İsa'nın öğrencilerini küçümseyen tarafta mı yoksa doğruluk meyvesini veren tarafta mı?

Zaman şimdidir. Kararınız nedir? Arada kalmayın. İsa'yı kabul edin.